

จากโบมองต์สู่ฟลินน์: เทพนิยาย “โฉมงามกับเจ้าชายอสูร”
ในวรรณกรรมเยาวชนแนวแฟนตาซีเรื่อง บีสลิย์
From Beaumont to Flinn: “Beauty and the Beast” Fairy Tale
in Fantasy Young Adult Literature Beastly

อาทิตย์ กฤษณานูวัต¹

Artit Kritsananuwat¹

บทคัดย่อ

บทความนี้มุ่งศึกษาการใช้เทพนิยาย “โฉมงามกับเจ้าชายอสูร” มาเล่าใหม่ในวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง บีสลิย์ ของอเล็กซ์ ฟลินน์ โดยวิเคราะห์ทฤษฎีที่ผู้เขียนใช้สร้างเรื่องราวเทียบกับแนวคิดของแจ๊ค ไชปส์ใน *Why Fairy Tales Stick* และ *Relentless Progress* จากการศึกษาพบว่าฟลินน์มีการใช้กลวิธีการปรับเนื้อหาในแบบเรื่องของเทพนิยายให้เป็นปัจจุบัน (update) เพื่อสะท้อนปัญหาสังคมในเมืองนิวยอร์ก และการเพิ่มเติมเนื้อหาในตอนต้นที่ไม่ได้กล่าวถึงในเทพนิยาย (prequel) ด้วยวิธีการร้อยเรียงอนุภาคในการผูกเรื่องราวใหม่เพื่อต่อยอดแก่นเรื่องเกี่ยวกับการไม่ตัดสินคุณค่าของมนุษย์จากเปลือกนอกของเทพนิยาย

คำสำคัญ : เทพนิยาย อเล็กซ์ ฟลินน์ แจ๊ค ไชปส์ แบบเรื่อง อนุภาค

E-mail : okita-sama@hotmail.com

Abstract

The purpose of this article aims to study the adaption of “Beauty and the Beast” fairy tale retold in Alex Flinn’s young adult literature *Beastly* by comparing the author’s techniques with Jack Zipes’ theory in *Why Fairy Tales Stick* and *Relentless Progress*. The result of the investigation appears that Flinn, during the process of novelization, chooses to update the content of Beauty and the Beast tale type to reflect the social problems in New York, and to add a prequel which never existed before in prototype version by organizing the motifs from other folk literature to rewrite the new story in order to support the theme “don’t judge human values by appearance” of the fairy tale.

Keywords : fairy tale, Alex Flinn, Jack Zipes, tale type, motif

คำนำ

เทพนิยายหรือนิทานมหัศจรรย์ (Fairy Tale) เป็นคำศัพท์ที่ใช้นิยามงานประพันธ์หรือเรื่องเล่าที่เกี่ยวข้องกับตัวละครตามลักษณะของความเชื่อพื้นบ้านจำพวก ภูต ยักษ์ คนแคระ แม่มด และสัตว์พูดได้ รวมถึง

¹ ภาควิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Department of Comparative Literature, Faculty of Arts, Chulalongkorn University

ความมหัศจรรย์และสิ่งเหนือธรรมชาติอย่างเวทมนตร์คาถา และเหตุการณ์ที่ดำเนินไปอย่างเหนือความคาดหมายภายในอาณาจักรแห่งจินตนาการที่ไม่อาจระบุสถานที่หรือเวลาได้อย่างแน่ชัด และมักจบลงด้วยความสุขเสมอ (ประคอง นิมมานเหมินท์, 2551) เทพนิยายแรกเริ่มถือกำเนิดในลักษณะข้อมูลมุขปาฐะ ก่อนมีการรวบรวมเป็นลายลักษณ์อักษร โดยฉบับที่มีชื่อเสียงที่สุด คือ *เทพนิยายกริมม์ (Grimms' Fairy Tales)* ในสังคมเยอรมัน เทพนิยายสร้างอิทธิพลให้กับวงการวรรณกรรมอย่างยิ่งยวด แม้จะไร้ซึ่งการสร้างงานเขียนชนิดนี้ขึ้นใหม่โดยตรงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 แต่เทพนิยายคลาสสิกหลายเรื่องกลายเป็นเบื้องหลังในการสร้างงานวรรณกรรมให้กับนักเขียนปัจจุบันจำนวนมาก รวมถึงเทพนิยายเรื่อง “โฉมงามกับเจ้าชายอสูร” (“Beauty and the Beast”) ที่มีนักเขียนมากมายนำแบบเรื่องและอนุภาคของเทพนิยายเรื่องนี้มาเป็นส่วนหนึ่งในงานเขียนของพวกเขา โดยผู้วิจัยเน้นศึกษาการปรับเปลี่ยนเทพนิยายเรื่องดังกล่าวในวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *บีสตี้ (Beastly)* ของอเล็กซ์ ฟลินน์ (Alex Flinn)

อุปกรณ์และวิธีการ

แจ๊ค ไชป์ส (Jack Zipes) ซึ่งสนใจศึกษาเทพนิยายและม้งานเขียนเชิงวิชาการมากมายเกี่ยวกับงานวรรณกรรมประเภทนี้ ใน *Why Fairy Tales Stick* (2006) และ *Relentless Progress* (2009) ไชป์สศึกษาอิทธิพลของเทพนิยายในสังคมปัจจุบัน รวมถึงบทบาทในฐานะเบื้องหลังการสร้างงานวรรณกรรมร่วมสมัยของเทพนิยาย ไชป์สเห็นว่าปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในลักษณะนี้ คือ วิวัฒนาการเพื่อการดำรงอยู่ของเทพนิยายข้ามผ่านกาลเวลาและยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป การเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ชัดเจนที่สุด คือ การเปลี่ยนแปลงในเนื้อหาของเทพนิยาย เมื่อมีการนำมาดัดแปลงเพื่อสร้างงานใหม่โดยนักเขียนปัจจุบัน ไชป์สได้จำแนกกลวิธีการปรับเปลี่ยนเนื้อหาในลักษณะดังกล่าวไว้ 5 ประเภท ได้แก่ การดัดแปลงเนื้อหาในเชิงล้อเลียนเทพนิยายต้นแบบ (parody) การปรับเปลี่ยนเนื้อหาให้เป็นปัจจุบัน (update) การสลับบทบาทของตัวละครในเทพนิยาย (role reversal) การเพิ่มเรื่องราวต่อจากตอนจบของเทพนิยายต้นฉบับ (sequel) และการเพิ่มเรื่องราวก่อนเทพนิยายต้นฉบับเริ่มต้น (prequel) ผู้วิจัยเห็นว่าแนวคิดของไชป์สสามารถนำมาวิเคราะห์การดัดแปลง เทพนิยาย “โฉมงามกับเจ้าชายอสูร” ในวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *บีสตี้* ของฟลินน์ได้ โดยสามารถจำแนกให้เห็นได้ชัดเจนมากขึ้นเมื่อพิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงแบบเรื่อง (tale type) และอนุภาค (motif) ของเทพนิยายเรื่องดังกล่าว ผู้วิจัยยึดการศึกษาแบบเรื่องและอนุภาคของ แอนตี อาร์น (Antti Aarne) และสติธ ธอมป์สัน (Stith Thompson) ใน *The Types of Folktale* และ *Motif-index of Folk-literature* เป็นหลักในการเทียบเคียงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวรรณกรรมเยาวชนที่นำมาศึกษากับแบบเรื่องและอนุภาคของเทพนิยาย “โฉมงามกับเจ้าชายอสูร” ต้นฉบับ

ผลการทดลองและวิจารณ์

จากการศึกษาวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *บีสตี้* ผู้วิจัยพบว่านวนิยายเรื่องนี้ใช้กลวิธีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาของเทพนิยายตามแนวคิดของแจ๊ค ไชป์สอยู่สองประเภท ได้แก่ การปรับเนื้อหาเทพนิยายให้ทันสมัยมากขึ้น (update) และการเพิ่มเรื่องราวก่อนเหตุการณ์ในเทพนิยายต้นฉบับ (prequel)

1. โฉมงามกับเจ้าชายอสูรในนิวยอร์ก: การปรับเนื้อหาเทพนิยายให้เป็นปัจจุบัน (update)

เรื่องราวต่อไปนี้เป็น เทพนิยาย “โฉมงามกับเจ้าชายอสูร” ของมาตาม เดอ โบมงต์ (Madame de Beaumont) ซึ่งเป็นต้นแบบของงานเล่าซ้ำเทพนิยายดังกล่าวในสังคมปัจจุบัน เทพนิยาย “โฉมงามกับเจ้าชายอสูร” เริ่มต้นในครอบครัวของพ่อค้าผู้ร่ำรวยที่มีบุตรสาวและบุตรชายสามคน บุตรสาวทั้งสามของเขานั้นขึ้นชื่อในเรื่องของความงามแต่น้องคนสุดท้ายที่ได้อิทธิพลมากที่สุด ทำให้พี่สาวรู้สึกอิจฉาริษยาน้องสาวคนเล็กเป็นอันมาก ต่อมาครอบครัวของพ่อค้ายากจนลงเพราะเรือสินค้าอับปางเพราะพายุ พ่อค้าต้องย้ายครอบครัวจากเมืองไปสู่ชนบทและมีชีวิตที่แร้นแค้น เมื่อเวลาผ่านไปพ่อค้าได้ทราบข่าวเรือสินค้าที่รอดพ้นจากพายุ จึงเกิดความหวังว่าตนและครอบครัวจะสามารถหลุดพ้นจากความยากลำบากที่เผชิญอยู่ ก่อนออกเดินทางเขาถามลูกสาวแต่ละคนว่าต้องการสิ่งใด บุตรสาวคนโตทั้งสองต่างร้องขอเสื้อผ้าอาภรณ์และเครื่องประดับ แต่บุตรสาวคนสุดท้ายขอเพียงแค่ออกกุหลาบหนึ่งดอกเท่านั้น ทว่าการเดินทางไม่เป็นไปอย่างที่คาดหวังไว้ทำให้เขาต้องเดินทางกลับบ้านมือเปล่า ในขณะที่เขากำลังหลงทางและสิ้นหวังอยู่กลางป่าลึกเขาพบกับปราสาทที่เขาได้รับการต้อนรับอย่างดีด้วยอาหารและที่พักโดยผู้มีพระคุณที่มองไม่เห็น ขณะที่เดินทางกลับ เขาเด็ดดอกกุหลาบในสวนโดยหวังที่จะมอบมันเป็นของขวัญแก่บุตรสาวคนเล็ก อสูรเจ้าของปราสาทจึงปรากฏกายขึ้นหวังจะปลิดชีวิตเขา หลังจากพ่อค้าอธิบายสาเหตุ อสูรจึงให้ออกัสเขานำตัวบุตรสาวมารับโทษแทน เมื่อกลับถึงบ้านพ่อค้าเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นให้แก่บุตรของตนฟัง บุตรสาวคนเล็กอาสาที่จะรับหน้าที่นั้น เธอเดินทางมาที่ปราสาทของอสูรอย่างสมัครใจ เธออาศัยอยู่ที่ปราสาทและได้รับการปฏิบัติอย่างดีจากอสูร ทุกอย่างของเธอปรารถนาถูกเนรมิตขึ้นราวกับเวทมนตร์ สิ่งเดียวที่ทำให้เธอลำบากใจ คือ คำขอแต่งงานของอสูรในทุกคำคืนของอาหารค่ำที่เธอปฏิเสธคำขอนั้นตลอดเวลา เมื่อเวลาผ่านไปเธออ่อนนวยอ่อนอสูรให้ปล่อยเธอกลับบ้านเพื่อไปเยี่ยมบิดาและครอบครัว และให้สัญญาว่าจะกลับมาหาเขา เมื่อพี่สาวของเธอทราบเรื่องราวจึงรู้สึกอิจฉาและกลั่นแกล้งไม่ให้เธอกลับไปหาอสูรได้ทันตามเวลาที่กำหนด เมื่อกลับมายังปราสาท เธอพบว่าอสูรกำลังสิ้นชีวิตเพราะเขารู้สึกผิดหวังที่เธอไม่อาจรักษาสัญญา ทำให้เธอตระหนักว่าเธอเองก็รักเขามากด้วยเช่นกัน ความรักของเธอทำลายคำสาปและเปลี่ยนอสูรกลับเป็นเจ้าชายรูปงาม จากนั้นพวกเขาใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข ส่วนพี่สาวที่เห็นแก่ตัวทั้งสองกลายเป็นรูปปั้นหินเฝ้าปราสาทจนกว่าจะสำนึกความผิด เทพนิยายเรื่องนี้ถูกจัดไว้ใน type 425C ในการจำแนกแบบเรื่องของนิทานพื้นบ้านในหนังสือ *The Types of Folktale* โดยมีรายละเอียดของแบบเรื่อง ดังนี้

425C โฉมงามกับเจ้าชายอสูร บิดานอนค้างคืนในปราสาทลึกลับและเด็ดดอกกุหลาบ สัญญาจะยกลูกสาวให้กับอสูร (หรือลูกสาวยินยอมมาด้วยความสมัครใจ) ข้อห้าม คือ การพักอยู่ที่บ้านเกินเวลา เธอกลับมาพบอสูรกำลังสิ้นใจ ลบล้างคำสาปด้วยการสวมกอด (ไม่มีการตามหาหรือภารกิจที่ต้องบรรลุ)

425C *Beauty and the Beast*. Father stays overnight in mysterious palace and takes a rose. Must promise daughter to animal (or she goes voluntarily). Tabu: overstaying at home. She finds the husband almost dead. Disenchantments him by embrace. (No search, no task) (Thompson, 1981: 143)

วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *บีสลีย์* รักษาแบบเรื่องข้างต้นไว้ แต่อเล็กซ์ ฟลินน์ ผู้เขียนนวนิยายเรื่องนี้ปรับเปลี่ยนเนื้อหาเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการนำเสนอเทปนิยายเรื่องนี้ในรูปแบบวรรณกรรมเยาวชนแนวแฟนตาซีโดยมีฉากหลังเป็นโลกสมัยใหม่ ฟลินน์เนรมิตโลกแห่งจินตนาการขึ้นใหม่โดยอ้างอิงกับสภาพความเป็นจริงของสังคมทุนนิยมที่สร้างความเหลื่อมล้ำ และก่อให้เกิดช่องว่างระหว่างคนจนและคนรวย ฟลินน์ต้องการสะท้อนภาพในลักษณะนี้โดยเลือกเอาเทปนิยายมาแนะนำเสนอประเด็นทางสังคมดังกล่าว แรกเริ่มเทปนิยาย “โหมงามกับเจ้าชายอสูร” ฉบับแรกที่เขียนขึ้นในฝรั่งเศสโดยมาตาม เดอ วิลลิวฟ์ (Madame de Villeneuve) มีแนวคิดสำคัญของเรื่อง (theme) เกี่ยวกับชนชั้นทางสังคม และสะท้อนให้เห็นความขัดแย้งระหว่างชนชั้นกลางและชนชั้นสูงในสมัยนั้น ก่อนที่จะมีการลดทอนเนื้อหาส่วนนี้ออกไปในฉบับของมาตาม เดอ โบมงต์ ทำให้เทปนิยายไม่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องของชนชั้นทางสังคมมากเท่าฉบับเดิม แต่เน้นเรื่องของความรักที่จบลงด้วยความสุขของตัวละครเอกและผลกรรมของการทำความชั่วของตัวละครฝ่ายปรปักษ์เป็นหลัก อย่างไรก็ตาม โบรมงต์ยังแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างชนชั้นที่แตกต่างกันผ่านตัวละครอสูรและโหมงามอยู่เช่นเดิม แต่ปัจจุบันสถานะทางสังคมถูกแบ่งด้วยอำนาจเงินตราแทนที่จะเป็นระบบชนชั้นที่ยึดชาติกำเนิดเช่นในอดีต ฟลินน์สร้างความแตกต่างของตัวละครอสูรและโหมงามโดยใช้ปัจจัยเรื่องฐานะทางการเงินเป็นองค์ประกอบหลัก ไคล์ คิงส์เบอรี (Kyle Kingsbury) ที่รับบทบาทอสูรของนวนิยาย เป็นเด็กวัยรุ่นที่เพียบพร้อมทุกอย่าง ทั้ง รูปร่าง หน้าตา และฐานะ ในทางกลับกันโหมงามหรือลินดา โอเวนส์ (Linda Owens) เป็นเพียงเด็กสาวธรรมดาที่ยากจน การปรับเปลี่ยนลักษณะตัวละครเอกไปตามสภาพสังคมปัจจุบันในลักษณะนี้ นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบอื่นๆ ของเนื้อหาที่ประกอบกันเป็นแบบเรื่องของเทปนิยายที่กล่าวไปในตอนต้น ดังต่อไปนี้

แบบเรื่องของเทพนิยาย	เหตุการณ์ในวรรณกรรมเรื่อง <i>ปีศาจ</i>	ความแตกต่างจากเทพนิยายต้นฉบับและกลวิธีของผู้เขียน
บิดานอนค้างคืนในปราสาทลึกลับและเด็ดดอกกุหลาบ	แดเนียล โอเวนส์ (Daniel Owens) พ่อของลินดาบุกเข้าบ้านพักของอสูรโดยมีเจตนาเพื่อเข้าไปขโมยของ	พลินน์ได้นำเอาปัญหาอาชญากรรมในเมืองนิวยอร์กมาสร้างเป็นสาเหตุของการพบกันระหว่างอสูรและโจมงามในเรื่อง และยังสร้างตัวละครพ่อให้มีลักษณะที่แตกต่างไปจากเทพนิยายต้นแบบ โดยสร้างให้ตัวละครพ่อเป็นคนติดเหล้าเมายาและมักจะก่อปัญหาให้กับลินดาอยู่เสมอ การขโมยของครั้งนี้ทำไปเพราะมีเจตนาเพื่อนำเอาของที่ขโมยได้ไปปลבל้างหนี้สินที่ตนเองได้ก่อไว้ ซึ่งตรงข้ามกับความตั้งใจของพ่อในเทพนิยายต้นฉบับที่ต้องการช่วยครอบครัวให้ผ่านวิกฤติอย่างแท้จริง การเด็ดดอกกุหลาบในสวนของอสูรก็ทำไปเพราะมีเจตนาที่ต้องการเติมเต็มความปรารถนาของบุตรสาวคนเล็ก
สัญญาจะยกลูกสาวให้กับอสูร (ลูกสาวอาสาด้วยความสมัครใจ)	แดเนียลเสนอตัวลินดาเพื่อปิดปากไคล์ในข้อหาบุกรุกและขโมยของ โดยการหลอกให้ลินดามากับตนและทิ้งเธอไว้กับอสูร โดยที่ลินดาไม่ทราบเรื่องราวที่พ่อของเธอได้ก่อเอาไว้แม้แต่น้อย	เหตุการณ์ในตอนนี้แตกต่างจากเทพนิยายที่โจมงามเสนอตัวมาเองเมื่อทราบปัญหา นอกจากนั้น พลินน์แสดงให้เห็นว่าพ่อของลินดาตั้งใจที่จะขายเธอเพื่อให้ตนเองรอดพ้นจากอันตรายอย่างชัดเจนโดยใช้อนุภาค S222. Man promises (sells) his child in order to save himself from danger or death.
ข้อห้าม คือ การพักอยู่ที่บ้านเกินเวลา	ลินดาไม่สามารถกลับมาหาไคล์ได้ตามสัญญาเพราะไม่รู้จักที่อยู่ของเขา	ในเทพนิยายต้นแบบโจมงามถูกพี่สาวใช้กลอุบายรั้งเธอเอาไว้ แต่พลินน์ตัดเนื้อหาในส่วนของพี่สาวออก และแทนที่ด้วยความสับสนของเมืองใหญ่ที่มีลักษณะไม่ต่างไปจากเขาวงกต อันกลายเป็นสาเหตุทำให้ตัวละครโจมงามไม่สามารถกลับมาหาอสูรได้ ผู้เขียนยังคงยึดอนุภาคเดิม (C671.2.) ของเทพนิยายในเหตุการณ์ตอนนี้
เธอกลับมาพบอสูรกำลังสิ้นใจ	ไคล์เกือบเสียชีวิตเพราะเข้ามาช่วยเหลือลินดาให้รอดพ้นจากอันตรายและพวกเจ้าหน้าที่ของเธอ	พลินน์เพิ่มบทบาทวีรบุรุษที่สามารถช่วยหญิงสาวที่เขารักให้รอดพ้นจากอันตรายให้กับอสูร ผิดกับในเทพนิยายที่อสูรนั้นอ่อนแอและเสียชีวิตลงเพราะความตรอมใจ
ปลבל้างคำสาปด้วยการสวมกอด	คำสาปของอสูรถูกลบล้างด้วยความรักและจุมพิตจากรักแท้ของลินดา	เหตุการณ์ในตอนนี้นวนิยายแตกต่างจากเทพนิยายโดยสิ้นเชิง โดยผู้เขียนได้ใช้อนุภาคที่ D733.2. Bride disenchant him by her love. และ D735.1. Disenchantment of animal by being kissed by woman (man). มาสร้างเรื่องราวในส่วนนี้

เมื่อพิจารณาเรื่องราวในส่วนที่นำเอาเทพนิยายต้นฉบับมาเล่าซ้ำ เนื้อหาที่เปลี่ยนแปลงนั้นมีการเชื่อมโยงกับองค์ประกอบต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งฉาก อเล็กซ์ ฟลินน์ใช้เมืองนิวยอร์กมาเนรมิตโลกแห่งเทพนิยายขึ้นใหม่ และเปลี่ยนแปลงลักษณะตัวละคร รวมถึงเหตุการณ์ต่างๆ ในเทพนิยายตามความเหมาะสม การผสมผสานเอาเทพนิยายคลาสสิกกับภาพสังคมร่วมสมัยในลักษณะนี้ ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อสะท้อนสภาพความเป็นจริงและปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมทุนนิยมปัจจุบัน

2. บทเรียนของอสูร: บทบาทของอสูรที่ไม่กล่าวถึงในเทพนิยาย (prequel)

เทพนิยายคลาสสิกต่างๆ ได้รับการนำมาเล่าซ้ำในสื่อหลากหลายรูปแบบ นับตั้งแต่ช่วงปลายศตวรรษที่ 20 ผู้ที่นำเทพนิยายแต่ละเรื่องมาเล่าใหม่ต่างก็มีกลวิธีการนำเสนอเฉพาะตัวที่แตกต่างออกไป ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในส่วนเนื้อหาของเนื้อหา ตลอดจนแนวคิดสำคัญหรือแก่นเรื่องที่เทพนิยายต้องการนำเสนอ เทพนิยาย “โหมงามกับเจ้าชายอสูร” ที่แรกเริ่มเน้นการนำเสนอเรื่องของชนชั้น เมื่อมาตาม เดอ โบมองต์ลดทอนส่วนนั้นออกไป เรื่องราวในเทพนิยายจึงเน้นหนักไปในแง่ของการนำเสนอแก่นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคุณค่าของมนุษย์ที่ไม่อาจตัดสินได้จากเปลือกนอก ซึ่งกลายเป็นแนวคิดสำคัญจากเทพนิยายเรื่องนี้ที่ผู้คนในปัจจุบันสามารถเข้าถึงและเข้าใจได้มากกว่า นอกจากนั้น การใช้เทพนิยายมาเล่าใหม่ผ่านสื่อรูปแบบอื่นๆ ยังส่งผลให้รายละเอียดต่างๆ ในเทพนิยายได้รับการเติมเต็มมากขึ้น ลักษณะทั่วไปของเทพนิยายดั้งเดิม คือ ตัวละครเอกส่วนมากเป็นตัวละครตามแบบฉบับ ผู้ที่นำเทพนิยายมาเล่าซ้ำในสังคมสมัยใหม่จึงมุ่งที่จะแก้ไขข้อด้อยในส่วนนี้ ด้วยการสร้างตัวละครเอกให้มีพัฒนาการไปในแง่ที่พวกเขาต้องการนำเสนอ เพื่อสร้างความสมบูรณ์ให้กับวรรณกรรมประเภทเทพนิยายมากยิ่งขึ้น ในนวนิยาย เรื่อง *บีสลีย์* อเล็กซ์ ฟลินน์ใช้แก่นเรื่องการไม่ตัดสินคุณค่าของมนุษย์จากเปลือกนอกของเทพนิยาย “โหมงามกับเจ้าชายอสูร” ของโบมองต์มาผนวกกับการถ่ายทอดตัวละครอสูรในมุมมองที่ไม่เคยนำเสนอในเทพนิยายมาก่อน กล่าวคือ ผู้เขียนได้เล่าเรื่องราวของอสูรก่อนต้องคำสาป และระหว่างการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับคำสาปจนได้รับบทเรียนชีวิต เรื่องราวทั้งหมดล้วนนำเสนอผ่านสายตาสูรเป็นหลัก

ฟลินน์สร้างตัวละคร ไคล์ หรือเอเดรียน คิงส์เบอรีให้เป็นเด็กชายที่หล่อเหลา มาจากครอบครัวที่ร่ำรวย พ่อและแม่ของไคล์แยกทางกันตั้งแต่เขายังเด็ก ทำให้ไคล์ต้องอยู่เพียงลำพังกับพ่อที่เลี้ยงดูเขาอย่างปล่อยปละละเลยเพราะความขี้เกียจ สิ่งที่เขาได้รับจากพ่อ คือ เงินทองที่สามารถบันดาลทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาต้องการและคำสอนที่ทำให้เขาลุ่มหลงมัวเมาอยู่กับรูปลักษณ์ภายนอกของตนเอง จนทำให้เขาตัดสินทุกสิ่งทุกอย่างจากการมองด้วยตาเท่านั้น รูปลักษณ์ภายนอกที่หล่อเหลาและความร่ำรวยของพ่อ ทำให้ไคล์เป็นจุดสนใจของเด็กในวัยเดียวกันและกลายเป็นคนดังในสังคมวัยรุ่นภายในโรงเรียน นำมาซึ่งความอหังการอันเป็นสาเหตุที่ทำให้เขาต้องคำสาปจนและอยู่ในสภาพอสูรในที่สุด การตกอยู่ในสภาพของสัตว์ร้ายทำให้ไคล์ตระหนักถึงความฉาบฉวยของสังคมวัยรุ่นที่ครั้งหนึ่งเขาเคยหลงใหล ท้ายสุดเขาได้เรียนรู้ว่าคุณค่าและความงามที่แท้จริงของมนุษย์นั้นอยู่ภายในจิตใจไม่ใช่รูปลักษณ์ภายนอกที่สวยงาม เนื้อหาของนวนิยายเรื่อง *บีสลีย์* ในส่วนนี้เมื่อพิจารณาเทียบเคียงกับดัชนีอนุภาคของนิทานพื้นบ้านของอาร์นและธอมป์สัน ผู้วิจัยพบว่าเรื่องราวในช่วงนี้ คือ การนำเอาอนุภาคของนิทานพื้นบ้านอื่นๆ มาร้อยเรียงผสมกัน ดังตารางต่อไปนี้

อนุภาคของตำนานและนิทานพื้นบ้าน	เหตุการณ์ในนวนิยายเรื่อง <i>บีสลีย์</i>
C770. Tabu: overweening pride.	รูปร่างหน้าตา และชื่อเสียงเงินทอง ทำให้ไคล์คิดว่าตนเองนั้นอยู่เหนือกว่าทุกคนในโรงเรียน จนสามารถทำทุกอย่างได้โดยไม่ต้องเกรง

	กลัวความผิด
C46. Tabu: Offending fairy (witch).	ไคล์ทำที่ชวนเคนดรา ฮิลเฟอร์ตี (Kendra Hilferty) เด็กนักเรียนหญิงรูปร่างอปลักษณ์ไปงานเต้นรำและสลัดเธอทิ้งเพื่อให้เธอเสียหน้าท่ามกลางฝูงชน โดยไม่รู้ว่าเธอคือแม่มด
G263.1. Witch transforms persons to animals (D100. Transformation man to animal.)	การกระทำของไคล์ต่อเคนดราส่งผลให้เขาสูญเสียรูปร่างหน้าตาที่ภาคภูมิใจ แม่มดสาปเขาให้กลายเป็นอสูร ในเวลาสองปีหากมีหญิงใดที่สามารถมองข้ามเปลือกนอกอันแสนอปลักษณ์และมองเห็นความดีในตัวเขาจนมอบความรักและจูมพิตเขาในสภาพอสูรได้ เขาจึงจะหลุดพ้นจากคำสาป
P34. Prince imprisoned as hostage for safety from king.	พ่อสั่งให้ไคล์ย้ายออกจากอพาร์ทเมนต์ไปอยู่ในแถบชานเมืองพร้อมคนรับใช้ และขายดาบอดที่พ่อเขาจ้างมาด้วยเงินมหาศาลเพื่อทำหน้าที่สอนหนังสือ จุดประสงค์ที่แท้จริงที่ไคล์จำต้องย้ายออกมาก็เพื่อปกปิดความลับที่เขากลายเป็นคนอปลักษณ์และปกป้องชื่อเสียงของพ่อเขาไปด้วยในเวลาเดียวกัน
F655. Extraordinary perception of blind men.	วิล ฟราทอลลี (Will Fratalli) ชายตาบอดที่ถูกจ้างมาเป็นครูให้กับไคล์ เป็นมนุษย์ธรรมดาคนแรกที่สามารถรับรู้ความดีในตัวของไคล์ที่อยู่ในร่างอสูร
G202. Beneficent witches. (F311.1. Fairy godmother. Attendant good fairy.)	ช่วงที่ไคล์ต้องคำสาป คือ ช่วงเวลาที่เขาได้รับบทเรียนที่สำคัญที่สุดในชีวิตโดยที่เขาเองก็ไม่ต้องรู้ตัว เมื่อรูปลักษณ์ที่หล่อเหลาอันเป็นความภาคภูมิใจหนึ่งเดียวแทนที่ด้วยความอปลักษณ์ ไคล์ตระหนักว่าเขาเองไม่ได้แตกต่างหรืออยู่เหนือคนอื่น ๆ ในสังคม เขาเปิดใจรับมิตรภาพของวิล และเล็งเห็นความเสียสละของแม็กดา (Magda) แม่บ้านที่ทำงานให้กับเขา จนเกิดความหวังใต้อุบัติแก่คนเหล่านี้ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าคำสาปของแม่มดนั้นนำมาซึ่งผลดีต่อตัวไคล์เองมากกว่าโทษ อีกทั้งแม่มดเองยังเป็นผู้เฝ้าระวังให้ตาของวิลมองเห็นอีกครั้งหนึ่งตามคำขอของไคล์เมื่อเขาสามารถลบล้างคำสาปได้ ดังนั้นการนำเสนอบทบาทของแม่มดในลักษณะนี้จึงมีความคล้ายคลึงกับภาพลักษณ์ของนางฟ้าแม่พูนหัวไปด้วยในเวลาเดียวกัน

อนุภาคต่างๆ ที่นำมาเรียบเรียงเป็นเรื่องราวนี้ ล้วนส่งผลต่อการนำเสนอพัฒนาการของตัวละครอสูรเพื่อรับบทเรียนจากความผิดพลาดของตนเอง โดยเฉพาะในหมวดของแม่มดและคำสาปที่ถึงแม้จะนำความอาภัพมาสู่ชีวิตของตัวละครเอก แต่ในเวลาเดียวกัน เป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ตัวละครเอกตระหนักถึงคุณค่าและความงามที่แท้จริงในตัวมนุษย์ซึ่งเขาไม่เคยรับรู้หรือสัมผัสมาก่อน และสามารถแสดงให้เห็นตัวละครอื่นๆ รอบข้างเห็นคุณค่าและความงามภายในตัวของเขา

สรุป

วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง *บีส์ลีย์* ของอเล็กซ์ ฟลินน์นำเทพนิยาย “โคมงามกับเจ้าชายอสูร” มาเล่าใหม่ในบริบทของสังคมปัจจุบัน โดยใช้ฉากเป็นเมืองนิวยอร์ก ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านเนื้อหาที่นำมาประกอบเป็นแบบเรื่อง คือ มีการเปลี่ยนแปลงเรื่องราวต่างๆ ให้เข้ากับยุคสมัย เพื่อสะท้อนให้เห็นสภาพความเป็นจริงและปัญหาที่เกิดขึ้นของสังคมทุนนิยม ขณะเดียวกัน ผู้เขียนยังนำอนุภาคจากตำนานและนิทานพื้นบ้านเรื่องอื่นๆ มาร้อยเรียงเป็นเรื่องราวใหม่ที่ไม่ปรากฏในเทพนิยายต้นฉบับมาก่อน เพื่อนำเสนอความฉาบฉวยในสังคมวัยรุ่นและสนับสนุนแนวคิดหลักของเทพนิยายที่ว่าด้วยการไม่ตัดสินคุณค่าและความงามของมนุษย์แต่เพียงเปลือกนอก

เอกสารอ้างอิง

- ประคอง นิมมานเหมินท์. 2551. **นิทานพื้นบ้านศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Aarne A. A. and S. Thompson. 1964. **The Types of the Folktale: a Classification and Bibliography**. Helsinki: Suomalainen Tiedeakatemia.
- Flinn, A. 2007. **Beastly**. New York: Harperteen.
- Thompson, S. 1955. **Motif-index of folk-literature: a classification of narrative elements in folktales, ballads, myths, fables, mediaval romances, exempla, fabliaux, jest-books and local legends**. Bloomington: Indiana University Press.
- Zipes, J. 2006. **Why Fairy Tales Stick: The Evolution and Relevance of a Genre**. New York: Routledge.
- _____. 2009. **Relentless Progress: The Recognition of Children's Literature, Fairy Tales, and Storytelling**. New York: Routledge.